

Közégek

Még az átkosban történt velem: gyalog téptem át a pirosan, a Boszorkánytól srégen a trolimegálló felé, amikor az éjjeli semmiből két rendőr varázsolt magát éppen az orrom elé. Miután felszólításra kiugrottam a zsemből, hosszasan fedtek, s ez idegesített, mert az utolsó járatot nem szerettem volna lekésni. Megnyugtattak, az még nem ment el. Nekik lett igazuk. Nevelő tevékenységüknek még a közepén sem tartottak, amikor be-s kicsikorgott az utolsó garázsment. Mint megbeszélte, a trolis távozása után befejezték személyi igazolványom elmélyült tanulmányozását.

A minap is pirosan közlekedtem – gyalog, mert nekem nem csökkent az életszínvonalam – a Mars téren. A rendőr a másik oldalról jött – időközben zöldre váltott a lámpa –, ezért csak futólag volt ideje kioktatni. Megjegyzem, aki csak egyszer is átkelt a vas-műszaki bolt előtti kétsávoson, az tudja, a zöld életveszélyes, a piros azonban némileg biztonságos.

Szemanú is voltam (csak még nem találtak rám), perze nem komoly ügyben: tegnap délelőtt az erélyes tiszthelyettes egy malteros nadrágú biciklistát szállított le járművéről a Kárász utcában. A malteros nadrágot azért említlem, mert az illető, ha nem is a szocializmust építette, feltehetőleg dolgos ember. De nincs pardon, ha valaki vét a szabályok ellen. Ne is legyünk cinikusak.

Anno, a Széchenyi téren lehet, hogy fegyelmetlen viselkedéssel valóban én voltam a legfőbb veszély. Nem hihették ugyanis, hogy harminc kilogramm trolival a nadrágomban a közeli munkásör székhez és fegyverraktár ellen igyekszem. De ki lehetett, aki malteros nadrágú biciklistának, egyben munkásembernek álcázta magát?

Mert nagyot változott ám a közeg. (Mármost a Kárász utca, meg a Mars tér.) Csak a közégek nem.

Ú. J.

■ Szegedi színhelyű és ihletésű regény bemutatóját tartották tegnap délután a Móra Ferenc könyvesboltban. Az Úvölts a farkasokkal című kötet Svájcban élő szerzője, Vezényi Pál Makón született, az ötvenes években a szegedi egyetem bölcsész szakos hallgatója volt, 1956-ban kényszerült elhagyni az országot. Mint utószavában írja, nem akart szemérmes és tapintatos lenni, szándékosan ragaszkodott helyszíneként az ötvenes évek szegedi tudományegyeteméhez, s a regényt a valóság elemeiből kovácsolta össze történeté. A könyvről a szerzőt kérdeztük.

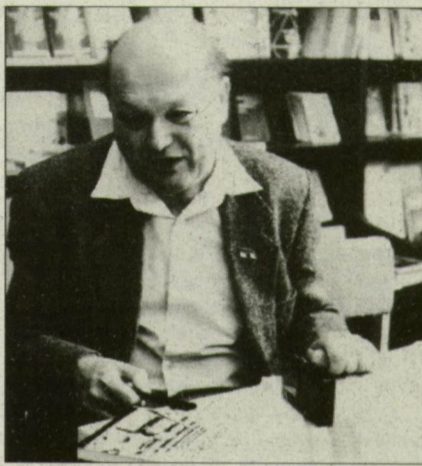
– Az emlékeim még elég élénkek voltak, amikor ezt az ifjúkori regényem írtam, hiszen 1959-ben készült. Eredetileg úgy gondoltam trilógiát írni a szegedi egyetem történetéből, melynek a befejező kötete 1956-tal foglalkozott volna. 56-ban én voltam, aki a bölcsészkaron a mész-t megszervezte, ezért is kellett elmenem. Kicsit szakasztikusan kell megemlítenem, hogy az akkori Délmagyarország az 1957. tavaszi számaiba hosszú szerkesztőségi cikksorozatokat írt Ellenforradalom a szegedi egyetemen címmel, ahol engem

Regény az 50-es évek szegedi egyeteméről „Vannak, akik magukra ismertek”

és három társamat jelölt meg, mint az „első magyarországi titkos ellenforradalmi szervezkedés vezéralakjait”. Eszerint egy természetjáró kört használtunk fel arra, hogy titkos szervezkedést végezzünk a népköztársaság megdöntésére. Ez persze abszolút marhaság volt.

■ Bizonyára olvasva Moldova György regényét. Talál hasonlóságot?

– Én nem akarom a kommunis-tákat tisztára mosni, hogy voltak jó és rossz kommunisták. Lehet, hogy voltak jóhiszemű emberek köztük, de egyet mondhatok: ezt 56-ig állíthatta valaki, utána már nem. Aki

Vezényi Pál a tegnapi dedikáláson. (Fotó: Révész Róbert)

utána csatlakozott a párthoz, az nem lehetett jóhiszemű.

■ Az utószóban írja, hogy a szereplőknek álneveket adott. Mégis, gondolja, hogy lesz, aki magára ismerhet?

– Már vannak is, akik magukra ismertek. Persze ez egy regény, s nem dokumentum-kötet, ők csak modellként szerepeltek. Éppúgy, ahogy Boticelli ha madonnát festett, azt cselédlányokról mintázta. Ha valaki ismerte a cselédlányt, ráismert, de mások a madonnát látták a képből.

■ Még utalás sem szerepel valódi utalásra?

– Valódi név sehol sem szerepel, utalásban sem. Esetleg néhány keresztnév egyezik. De ismétlem, nem kulcsregényt akartam írni.

– Mit gondol, milyen a fogadtatása a regénynek szegedi egyetemi körökben?

– Összintén szólva nem tudom, de vannak még sokan évfolyamtársaim, egyetemistáim között, akik Szegeden élnek.

P. J.

Megyei munkaerőpiac

Szűkebb pátriánkban – a Csongrád Megyei Munkaügyi Központ helyzetképe szerint – az elmúlt hetekben csökkent a regisztrált munkanélküliek száma: júliusban 22 510-en voltak, augusztus végén pedig 22 409-en. A nyilvántartásban szereplők közül 11 666-an részesültek munkanélküli járadékban. Egy fő egy napi bruttó járadéka 380 forint körül alakult. A járadékfolyósítási időt 764-en merítették ki. A munkaerőpiaci szervezet nyilvántartásából augusztusban 1 334-en kerültek ki.

A munkaügyi központ kiadtségein megyénkben 2 270 állásajánlatot adtak ki 1591 munkát kereső részére. Az elhelyezkedettek száma azonban csak 375 volt. A nyilvántartásban szereplő munkanélkülieknek 45 százaléka (10 036 ember) 18 hónapnál hosszabb ideje állástalan. Megyénkben 12 870-en vannak a

nyilvántartásban, akik egy évnél régebben nem helyezkedtek el.

A pályakezdők közül augusztusban 344-en jelentkeztek, így a munkanélküli fiatalok regisztrált száma 3022 lett.

Az elmúlt hónapban 1790 állást kínáltak a munkáltatók, így összesen 5574 bejelentett, betöltetlen álláshelyből választhattak a munkát keresők. A munkahelyek 70 százaléka fizikai tevékenységet ajánl.

A megyei munkaügyi központ munkatársai augusztusban 131 ellenőrzést végeztek. Ezek következtében 1 029 000 forint értékű Foglalkoztatási Alap javára történt befizetésre tettek javaslatot a szabálytalanságok szankciójaként. Az ellátásból 21 főt zártak ki. Az elmúlt hónapban 145 külföldi állampolgár itteni foglalkoztatását engedélyezték, 342 kérelmet elutasítottak.

Szabó Magdolna

Pofozkodó gazdi

(Folytatás az I. oldalról.)

Igaz, az ő esetében arról volt szó, hogy menyével és kisunokájával sétált a Csongor téren, amikor egy 25-30 év körüli fiatalember nagy kutyája a kislány felé rohant, s alaposan ráijesztett, úgy, hogy szegényke sírva fakadt. Erre a nagymama megkérte a gazdit, hogy kösse pórázra az állatot. Az első kérés nem használt, a másodikra viszont megjött a válasz: egy hatalmas pofon képében...

Pósz Jenő utca, békés, nap-sütéses őszi délelőtt. A láthatáron pillanatnyilag egyetlen kutya sincs, de vendéglátóm szerint e nyugodt, szinte idillikus kép megtévesztő. Vagy egy éve zajlik már a „háború” a Tarján széle–József Attila sugárút–Pósz Jenő utca által határolt területen kutyafuttatók és ott lakók között. A közeli játszótéren, parkban sétáltatják az ebeket, ami önmagában még nem is lenne baj – viszont a házigazda elbeszéléseiből úgy tűnik, túrheterenné mérgesedett a viszony a nyugalomra vágyó lakók, s az ablakok alatt zajongó (egy ott lakó megfogalmazásával: „randalfrozó”) kutyások között.

Pedig a házigazda is állatbarátnak vallja magát, bizonyítékul rámutat a szobába puhán beosonó, szépen gondozott, hófehér macskára. A kutyát is szereti, de fiainak nem engedte meg, hogy ebet hozzanak a lakásba: ott a kutya se érezné jól magát, s ő sem akar más bosszúságára állatot tartani.

Egyik délután épp munkából tartott hazafelé, amikor a házuk közelében egy fekete boxer rohant felé, s nem lehetett tudni, mit is akar voltaképpen. A kutya gazdája – egy tizenéves leány, aki pórázta még mutatón se hozott magával – az utolsó pillanatban visszapantancsolt az állatot. Viszont amikor a hölgy szóvá tette, hogy talán megköthető az ebet, a leányzó imígyen válaszolt: „Ne pofázz, mert rád uszítom a kutyát!” Ez világos beszéd.

És még mindig a Pósz Jenő utcában vagyunk: egy első emeleti lakó szunyogháló barakcsolt a ház előtt (ez még tavasszal történt). Két nagy kutya rohant arra, neki egyenest a frissen keretre szögelt hálónak. A szunyogháló tulajdonosa ijedségében-dühében megütni merészelt az egyik

ebet – erre az időközben helyszíre érkező fiatalember úgy összeverte, hogy a szemészetten kötött ki.

A verekedős nagyfiú másnap motoros-kutyás barátaival megerősítve tért vissza a tett színhelyére, s hangos kiabálással adta tudtára mindenkinek, ki is az úr itten... Azóta is rendszeresen látogatják a környéket.

A beszélgetés közben megérkező hármester előbb megtörtli vizes kezét (fölmossott éppen), majd – miután az addig elhangzottakat összefoglalásban meghallgatva egyetértését fejezte ki – maga is mesélni kezd. Hamar kiderül, tud újat mondani. A Pósz Jenő utcába járó kutyások között olyan is akad, aki macskafajtára idomította be kedvencét. Egyszer a bokrok alól áradó bűz vezetette nyomra a házmestert, máskor keresni sem kellett a kivégzett macskát: ott fektült a játszótéren, ahová a környékbeli szülők már alig merik leengedni a gyerekeket.

Eddig három megfojtott macskát találtak arrafele.

A lakók a polgármesteri hivatalban is próbákoztak: levél, aláírásgyűjtés, telefon – eredmény nélkül. A közterületfelügyelők azt mondják, nincs elég emberük. Még szerencse, hogy a rendőrök gyakran kijönnek. Ám a délután este itt megjelenő motoros-kutyás fiatalok is ügyesek a rabló-pandúr játékból: ha meglátják az URH-kocsit, hirtelen szétszpriccelnek, legföljebb az alkoholtól (ragasztól?) fúrgegüket veszítik, kamaskorú gyerekek adadnak horogra.

Az itt leírtak természetesen nem vonatkoznak azokra a kutyatartókra, akik állataikat szűkebb és tágabb lakókörnyezetük tisztéletben tartása mellett gondozzák és sétáltatják. Az ő magatartásuk szolgáljon példaként minden érintett számára. Írásunk célja nem az volt, hogy tovább szítsuk az egyébként is feszült „kutyás–nem kutyás” ellentétet. Csupán arra szeretnénk volna rávilágítani, hogy egyesek elitelendő magatartása milyen kiszolgáltatott helyzetbe hozhat másokat.

Ha a Pósz Jenő utcai történet szereplője a város más részein élő ebgazdákkal is hasonlóságot mutatnak, az kizárólag a véletlen műve.

Ny. P.

GSM 900 MOBILTELEFON

PIK - PAK KFT. BÜTIK
Nokia, Motorola, Ericsson, Siemens mobiltelefonok, tartozékok, antennák, bőrtokok
Szeged, Roosevelt tér 5. Telefon: 62/319-849.

Már a papagáj is tudja, hogy telefonon várjuk
hirdetését! 7-19-ig: **481-281** (Csak felárral és
gyásközlemények)
8-12, 14-17-ig: **318-999**
DÉLMAGYARORSZÁG 7-15-ig: **320-239**

KÖZÉLETI NAPLÓ

MA

PANCZA ISTVÁN országgyűlési képviselő (minden héten szerdán és pénteken) 10-12 óráig fogadóórát tart Szegeden, a Teleki utca 3.

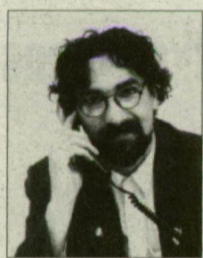
szám alatt, a Függetlenség Kisgazdapárt székházában.

AZ MDF székházban (Római krt. 31.) 17 órától dr. Varga László jogi tanácsadást tart.

CSÖRÖG A WESTEL

Közérdekű problémáikat, észrevételeiket ezen a héten ügyeletes munkatársunkkal, Szabó C. Szilárdal oszthatják meg. Rádiótelefonunk száma: 06-60-327-784. Munkanapokon 8 és 10 óra között hívható. Felhívjuk olvasóink figyelmét arra, hogy Szegedről is valamennyi számot tárcsázni kell. Ha ötletük van Fekete pont rovatunk számára, kérjük, ugyanitt tudassák velünk.

mégis a büntetéseket (gyors-hajtás és más egyéb szabálytalanságok) azóta is neki címezték a rendőrség. Síke szerint az új tulajdonos valószínűleg nem íratta át az autót a nevére. A rendőrségnek többször megírta, hogy már nem az övé az autó. (Csak mellékesen jegyezze meg, hogy postaköltsége már többszáz forintra rúg.) Ezidáig mindhiába. Reménykedik, hogy egyszer csak kinyomozzák az illetékesek, hogy kié az Opel.

■ **Kóbor eb.** Állatbarát olvasónk jelezte, hogy az Olajbányász téren már napok óta kóborol egy nagy méretű, kávébarna színű, pottyos kutya. Az eb hátsó lábára sántít. Informátorunk szerint valószínűleg megverték a szerencsétlen állatot.

■ **Ékszerék.** Szabó Krisztinát, kinek jövő héten lesz az esküvője, súlyos csapás érte. Napokkal ezelőtt elhagyta a fehér kövekkel kirakott kísérgyűrűjét a Csongor tér környékén. A becsületes megtaláló hívja a 488-588-as telefonszámon a búslakodó menyasszonyt. Vancicek Istváné ellenben a szívének oly kedves cizellált aranykarkötőjét hagyta el szombaton a Forrás Szállóban tartott lakodalmi vigaságban. Szomorú olvasónk felajánlotta, hogy jelenlegi forgalmi értékén kifizeti az ékszert a megtalálónak, ha azt visszaadja. Telefon: 485-044, illetve 384-018.

■ **Lesz telefon.** A gyálaréti orvosi rendelő ügyében tegnap kettő is felhívtak bennünket. Papp Zoltán, a terület önkor-